

[Bertel Dahlgaard.]

mentsbetegnelser hentydet til et enkelt regiment, men jeg har ønsket at fremdrage og påpege en tendens, som man er ved at komme ind i, og dør tillader jeg mig at gøre opmærksom på — og det tror jeg nok skal holde —, at det, det kommer an på i dette øjeblik, er ikke at gøre forsøg på en slags nyromantisering indenfor hæren, men det, det drejer sig om; er de realiteter, der tæller; det er de ændringer i realiteter og traditionsbundne forestillinger, som er i befolkningens og hærens interesse, og som er forudsætningen for det rette forhold mellem folk og værn, som man så ofte taler om. Jeg tilføjer her endnu dette, at denne nyromantik med hensyn til disse regimentsbetegnelser har intet at gøre med danske traditioner, men derimod med udenlandske. Jeg vil i denne forbindelse gerne sige til den højtærede forsvarsminister, hvad jeg heller ikke tror han vil benægte, at jeg har ikke i mine bemærkninger blot tænkt på at laste hærens befalingsmænd. Jeg har aldrig fremsat generaliserende angreb på hærens befalingsmænd; ja, jeg har vel næppe nogensinde angrebet en enkelt officer, bortset fra general Gørtz. Jeg kunne gerne tilføje, at mangen officer og officiant, som jeg har set gøre sin gerning i forståelse af de unges tarv og i en folkelighedens ånd, der er velgørende, når man møder den, har jeg haft grund til at højagte. Men så meget mere er der grund til at gå hårdhændet frem mod dem, der ikke er modtagelige for en sådan ånd.

Den højtærede ministers afvisning af tanken om at hjemsende brigaden beklager jeg meget. Uden at være sagkyndig på disse områder vil jeg have det mod at betvivle, at gennemgangen af materiellet forudsætter 4 000 mands beskæftigelse i 14 dage eller 3 uger. Det tror jeg ikke på, og jeg tror endvidere, at når disse 14 dage eller 3 uger er ovre — men nu kan vi jo se —, vil hovedparten af dem, der er blevet tvunget til at ligge inde i en travl tid i 3 uger, hvoraf den ene uge er helligdage, ikke have følt, at den opgave, de var sat til, nødvendiggjorde de byrder, der følger dermed.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Må jeg gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Harald Petersen, at jeg selvfølgelig er enig med ham i, at konsekvensen også må drages af en ny forsvarsordning for tjenestetidens vedkommende, og jeg er mig ikke bevidst, at jeg i dag eller ved anden lejlighed har fremsat nogen udtalel-

se, hvori jeg har taget afstand fra dette selvfølgeligelige standpunkt.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i anledning af hans sidste betragtninger.

Det ærede medlem talte nu om de romaniserede regimentsbetegnelser og erklærede, at de repræsenterer en tendens, som er uheldig. Jeg har aldrig kunnet indse det nyttige i at gøre tingene større, end de er, og jeg kan heller ikke indse, at det tjener noget nyttigt formål at gøre disse regimentsbetegnelser til en større begivenhed, end de i virkeligheden er. Der er i disse betegnelser efter min mening ikke noget grundlag for at tale om en nyromantik. Der er tale om, at man har ønsket genindført nogle betegnelser, som er historisk begrundede, men jeg er selvfølgelig enig med det ærede medlem i den betragtning, at det er ikke regimentsbetegnelser o. lign., som bliver udslaggivende for den ånd, der kommer til at præge hæren. Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i, at skal hæren, marinen og vort luftvåben kunne løse de opgaver, som de har, på en måde, som er tilfredsstillende for befolkningen, må værnene være præget af folkelighedens ånd.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde derefter en bemærkning om, at han tvivlede på, at gennemgangen af brigadens materiel, efter at brigadestyrken er vendt tilbage her til Danmark, forudsætter, at den gør tjeneste her i landet i 3 uger. Ja, det har det ærede medlem i høj grad grund til at betvivle; der er heller ikke nogen, der har påstået — jeg allermindst —, at det var påkrævet at tilbageholde brigadestyrken i 3 uger udelukkende for at foretage en gennemgang af materiel. Jeg har i anledning af de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde, da han havde ordet første gang, sagt, at en af grundene til, at man tilbageholder brigadestyrken i nogle uger, efter at den er kommet tilbage her til landet, er, at materiellet, som den har gjort brug af, skal bringes i orden inden hjemsendelsen. Men jeg har samtidig peget på, at en anden og meget væsentlig årsag er den, at vi ønsker opretholdt et vist beredskab, en vis vagttjeneste her i landet, medens en del af de værnepligtige er hjemme på påskeorlov; derfor ønsker vi at holde disse styrker inde, til påskeorloven er gennemført. Vi ønsker endvidere, fordi praktiske grunde gør det påkrævet, at holde dem inde så længe, at hjemsendelsen ikke skaber stats-